

Примари

Григорій Данилевський

- На початку 1860-х років, - розповідала одна пані з нашого товариства, - у Петербурзі померла моя старенька родичка, яка важко хворіла вже довший час. Сестра моєї родички, що жила на іншому кінці міста і вже зо два дні не бачила її, згадала про неї тоді, коли лягала спати. Вирішивши на ранок відвідати хвору сестру, загасила свічку і вже почала засинати. Коли раптом бачить при світлі жевріючої лампади, що поверх ширми перед її ліжком виглядає голова її сестри.

Цю голову, це обличчя сестри моя родичка бачила настільки виразно, що тут-таки до неї й озвалася, дивуючись її пізньому візиту і знаючи, що вона важко хвора. Відповіді, проте, не почула, а голова за декілька секунд зникла... Вважаючи, що такий пізній і поспішний візит викликаний якоюсь надзвичайною подією в сім'ї хворої сестри, моя родичка схопилася з ліжка і вийшла за ширму, але ні там, ні в інших покоях нікого не було...

Пані, про яку я говорю, була жінка дуже врівноважена, зовсім не марновірна і відрізнялася хутше нестачею, ніж надлишком вразливості і уяви.

Після першого враження від таємного візиту хворої сестри вона намагалася пояснити собі цей випадок сном, припускаючи, що сестра їй примарилася під впливом тривожної думки про неї перед сном. Вона не розбудила нікого, знову лягла в ліжко і спокійно проспала решту ночі.

Але яке ж було її здивування, коли рано-вранці її розбудили фатальною звісткою: її сестра померла в ту ніч і, як виявилось, о тій самій годині, коли вона побачила її обличчя понад ширмою!..